

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche: Døende tricks i et døende system

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 24. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 24. januar 2024, og jeg er din vært, Harley Schlanger. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Beklager, at vi starter lidt sent, men vi havde et teknisk problem at løse, så lad os komme direkte til spørgsmålene.

Helga, titlen på dagens webcast er "Døende tricks i et døende system", og det gav anledning til vores første spørgsmål fra en seer i Texas. Han skriver: "Hvad gør dig så sikker på, at systemet er døende? Det virker, som om de kan blive ved med holde det kørende. Jeg er enig i, hvad Lyndon LaRouche sagde for mange år siden, at de efter 1971 vil gå efter en global fascistisk orden, men vil det holde deres system i live, og hvis ja, hvordan?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det vestlige oligarkis flip er gigantisk, fordi de for ganske nylig har indset, at der er en enorm modreaktion mod deres politik, fra alt til sanktionerne mod Rusland, til bevæbningen af dollaren, til de fortsatte kolonialistiske mekanismer i form af restriktioner og forskellige andre faktorer, Så lige nu er der en klar fremkomst af et nyt system, og bortset fra det, vi har diskuteret i tidligere udsendelser, er den nye udvikling, at

der var et meget stort møde i Kampala, Uganda, hvor 3.000 delegerede fra 120 lande mødtes, først fra den Alliancefri Bevægelse og derefter fra G77. Og de vedtog en Kampala-erklæring, hvor de erklærede, hvordan de ønskede at organisere verdensordenen.

Det er en virkelig betydningsfuld udvikling: Det betyder, at landene i det Globale Syd, som for længst er blevet den Globale Majoritet, har til hensigt at afslutte et system af 600 års kolonialisme. Og jeg tror, at effekten af det vil være, at enten det vestlige oligarki, som har en utrolig boble af ubetalelige derivater, som de sidder på, og det er bare et spørgsmål om tid – du har ret, de har altid en måde at arbejde nogle tricks ind i systemet på – men der er en ende på vejen i sigte, og det eneste spørgsmål, der burde bekymre nogen ved deres fulde fem, er, om vi kan overbevise nok dele af det såkaldte Nord eller Vest i tide til at indse, at det ville være i deres bedste interesse at samarbejde med dette store flertal af menneskeheden? Ugandas præsident Yoweri Museveni sagde det meget godt. Han sagde: "Hvorfor skulle de globale aktører ikke indse, at det ville være i alles interesse at arbejde sammen med det Globale Syd, og at alle ville få velstand og alle ville få meget mere ud af det, end hvis det store flertal af verdens befolkning blev holdt i fattigdom?"

Tja, der er to muligheder: Enten sker denne transformation til en sådan ny orden, hvor landene i det Globale Syd accepteres som ligeværdige partnere i et nyt system af fælles samarbejde, af win-win-respekt for hinanden – enten sker denne transformation fredeligt og snart; eller også er der en absolut fare for, at den geopolitiske konfrontation, der eksisterer lige nu mellem NATO på den ene side og hovedsageligt Rusland og Kina på den anden, vil føre til en global katastrofe. Personligt kan jeg ikke se en tredje vej, for enten kan vi handle som en menneskelig art baseret på fornuft, eller også vil de fås interesser ødelægge verden for alle.

Så på den ene eller anden måde vil systemet få en ende, ikke kun af økonomiske årsager, men simpelthen fordi den dynamik, der nu er i gang, betyder, at en beslutning på den ene eller anden måde vil komme på bordet ret snart.

SCHLANGER: Vi har nu et spørgsmål fra Spanien, fra Manuel Miguel Enrique, som siger: "Godmorgen fra Spanien. Jeg vil gerne spørge, om en tredje verdenskrig er uundgåelig, eftersom alle broer af forståelse synes at være blevet brudt?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, det er den ikke. Hvis den var det, ville jeg ikke sidde her i et relativt optimistisk humør. Hvis det var uundgåeligt, tror jeg ikke, at universet ville være, som det er: Der er fri vilje i universet. Den er indbygget i universets lovmæssighed, og der er ingen, der har sagt det mere præcist end Gottfried Wilhelm Leibniz, der, som du måske ved, talte om den "bedste af alle mulige verdener", som vi lever i. Og det var ikke det, Voltaire forsøgte at gøre som et sarkastisk angreb. Det, han mente, var simpelthen, at universet er indrettet på en sådan måde, at enhver ond kraft udløser potentialet for en endnu større god kraft. Man kan udtrykke det på en anden måde: Man kan sige, at universet er organiseret på en anti-entropisk måde, at udviklingen fra biosfæren til noosfæren, som Vladimir Vernadsky ville have udtrykt det, at denne tendens er stigende, og at jo mere det kognitive element i verden vinder dominans over de rent biologiske processer, jo større er chancen for, at vi faktisk når en ny æra af civilisation.

Dette spørgsmål om fri vilje betyder ikke, at det er determinisme. Det er ikke noget "histomat" eller "diamat" – en forkortelse for "historisk materialisme" eller "dialektisk materialisme". Det betyder blot, at hvis nok mennesker af god vilje mobiliserer sig omkring en positiv vision om, hvor menneskeheden skal hen, er sandsynligheden for, at vi vil være i stand til at opnå det, ekstremt høj. Så det er i høj grad en subjektiv faktor, det er ikke en objektiv betingelse, og det er derfor, vi har brug for, at du er aktiv sammen med os, så

vi kan lægge løsningerne på bordet, og løsningerne er primært behovet for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til interesserne i alle lande på planeten.

Så det er ikke uundgåeligt, men det vil kræve en masse arbejde og mobilisering af en masse gode mennesker.

SCHLANGER: Der er mange spørgsmål af lignende karakter, på den ene side den positive udvikling, de tyske landmænd, den sydafrikanske retssag, men på den anden side det vanvittige Ramstein-møde for nylig. Så lad mig starte med et spørgsmål om den sydafrikanske udvikling, Den Internationale Domstol (apropos fri vilje). "Har du nogen idé om, hvordan og hvornår ICJ vil træffe en afgørelse?" Og den samme person spørger: "Hvad er det for en forskruet logik, der ligger bag Tysklands forslag om at støtte Israel ved ICJ?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg håber, at beslutningen om en midlertidig foranstaltning kommer snart, for hver dag er naturligvis af ekstrem betydning for de mennesker, der befinder sig i denne ufattelige situation i Gaza.

Men jeg ved det ikke. Jeg ved ikke, hvad der er galt med Tyskland. Der er så mange åbne breve nu fra bekymrede jødiske mennesker til den tyske regering, fra parlamentarikere, fra alle mulige mennesker. Det er en uheldig udvikling, at Tyskland tydeligvis har taget skylden for Holocaust, der skete for 80 år siden, hvilket naturligvis er en god ting, fordi nogle andre lande, der har begået forbrydelser, måske ikke præcis de samme, men også ganske utrolige, ikke har taget ansvar for disse forbrydelser. Så jeg synes, det er prisværdigt, at Tyskland i meget høj grad har gjort op med, hvad nazisterne gjorde. Men hvis man er blind for, hvad der foregår omkring en, er det helt sikkert tragisk, og jeg er bange for, at Tyskland vil blive isoleret internationalt som følge heraf. Du har allerede set, at Namibias præsident, Hage Geingob, er gået ud og har sagt, at dette er det tredje folkedrab, som Tyskland ser igennem fingre med i dette

tilfælde, efter folkedrabet på hereroerne i Namibia i begyndelsen af det 20. århundrede; det andet folkedrab var Holocaust. Og nu vender Tyskland det blinde øje til, hvad der sker i Gaza.

Jeg synes, det skal vendes om. Jeg mener, at alle juridiske eksperter i Tyskland bør gribe ind, for hvis man studerer argumenterne i Haag, hvis man er objektiv, kan man kun komme til den konklusion, at Sydafrikas argument er meget veldokumenteret, og Israels modargument er meget dårligt.

Nu vil effekten være, hvad vi allerede ser: Kunstnere fra det Globale Syd er allerede ved at trække sig. Nogen har fjernet en film fra Berlinalen [Berlins internationale filmfestival]. Der har været andre kulturelle begivenheder, der er blevet aflyst, og jeg er meget bekymret for, at dette kun er begyndelsen, hvor det meget gode omdømme, som Tyskland plejede at have på grund af dets innovationskraft, på grund af dets mange opdagelser, på grund af dets økonomiske magt, på grund af det image, der var forbundet med "Made in Germany" i årtier i efterkrigstiden, og især på grund af dets store kulturelle bidrag til verdenshistorien. Tyskland havde et ekstremt positivt image i mange, mange lande i verden, og det ved jeg fra mange personlige samtaler: Alt dette er ved at gå tabt! Og hvis Tyskland ikke ændrer sig, vil det blive en paria blandt stater, sammen med USA og Storbritannien, og det vil være meget svært at vende en sådan udvikling.

Jeg synes, det er en tragedie, og jeg kan kun sige, at der stadig er tid til at rette op på det, men det skal gøres meget hurtigt.

SCHLANGER: Vi har to spørgsmål mere om Tyskland. Det er klart, Helga, at folk gerne vil vide, hvad du tænker om det. Det ene er fra en tysker, der bor i Thailand, som spørger: "Med hvilken autoritet kan den tyske regering acceptere at sende militærhelikoptere, som rapporteret fra det nylige Ramstein-møde, og muligvis langtrækkende missiler til Ukraine? Skal der

ikke være en afstemning i Forbundsdagen? Har der været en afstemning?"

Og så er det andet spørgsmål fra Ohio, hvor nogen skriver: "Tillykke til de tyske landmænd. Er der nogen chance for, at amerikanske landmænd kunne slutte sig til dem og køre traktorer til Washington for at protestere mod USA's politik, som de gjorde i slutningen af 1970'erne?"

ZEPP-LAROUCHE: Hvad angår det første spørgsmål, tror jeg, at det, der altid sker, er, at Austin ringer til sin ukrainske gruppe i Ramstein, som om Ramstein var en del af USA. Så vidt jeg ved, har han aldrig spurgt nogen, om han måtte gøre det; han gør det bare. Jeg mener, det er simpelthen et symptom på, at Tyskland i øjeblikket desværre er en 100% koloni af Anglosfæren – jeg vil ikke sige USA, men jeg vil sige Anglosfæren, fordi det er den angloamerikanske fremdrift, som den tyske regering netop er – jeg tror, det er NATO's gamle princip, som Lord Ismay, NATO's første generalsekretær, så berømt sagde: At formålet med NATO var "at holde russerne ude, at holde amerikanerne inde og at holde tyskerne nede". Og desværre har det nuværende hold af såkaldte ledere i Tyskland ikke ryggrad til at forsvare tyske interesser!

Så det eneste håb, jeg ser, og det fører til det andet spørgsmål, er det faktum, at store dele af den tyske befolkning for første gang i meget lang tid går på gaden, og i dette tilfælde, når det gælder landmændene, lastbilchaufførerne, håndværkerne, bagerne og mange andre grupper, der nu går sammen, kæmper de for selve landbrugets eksistens! For transporten, for store dele af middelklassen, som forhåbentlig vil slutte sig til dem på et tidspunkt.

For Tyskland er i frit fald lige nu, ikke mindst på grund af sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, de høje energipriser, og man har en situation, hvor folk i Tyskland kæmper for deres eksistens, ikke bare materielt, men folk er virkelig oprørte. Og jeg synes simpelthen, det er utroligt,

hvad der er sket, for de store landbrugsdemonstrationer startede den 8. januar: Mandag den 8. januar havde de en utrolig demonstration med 100.000 traktorer! Hele landet var praktisk talt lammet, men det var fredeligt, det var godt koordineret.

Og hvad skete der så? To dage senere, den 10. januar, kommer der pludselig en pressehistorie om en såkaldt "korrigerende gruppe af journalister", såkaldte undersøgende journalister, som er finansieret af alle mulige hedgefonde og fonde og hvad ved jeg – de kommer ud med en fuldstændig opdigtet historie om, at en gruppe højreorienterede mødtes den 25. november 2023, i Potsdam, nær det hotel, hvor Wannsee-konferencen [20. januar 1942] fandt sted, underforstået at dette er i samme tradition, og at de havde besluttet sig for en plan om at "hjemsende" en masse mennesker, der søger asyl i Tyskland, og at dette ville være det store hemmelige plot, som de opdagede.

Nu benyttede jeg lejligheden til at sammenligne, hvad der blev rapporteret af denne "korrigerende" gruppe, af noget pressedækning, og alt, hvad jeg kunne finde, var, at nogle af disse mennesker tilsyneladende citerede fra en bog af en østrigsk forfatter, der er en del af identitetsbevægelsen. Hans bog er i sin fjerde udgave, og han foreslår, at mange udlændinge hjemsendes til deres hjemlande. Hvis man sammenligner den tekst, der blev brugt, er den identisk med, hvad kansler Olaf Scholz sagde i en forsidehistorie i {Der Spiegel}, om en "stor offensiv for hjemsendelse af asylansøgere" – det samme ordvalg! Det hele var en forfalskning, men fordi det blev offentliggjort som et så stort drama, opfordrede kirkerne, fagforeningerne og partierne selvfølgelig folk til store demonstrationer, og der var hundredtusinder af mennesker på gaden sidste weekend, og det overskyggede fuldstændig, eller skulle overskygge, landmændenes demonstration!

Det er virkelig en meget mærkelig historie. For det første, hvis det var sådan en stor skandale, hvorfor blev den så

syltet og ikke udgivet i seks uger? Hvorfor blev den først udgivet to dage efter, at bønderne havde 100.000 traktorer på gaden? Og desuden, hvorfor er de samme mennesker ikke ude på gaderne og demonstrere mod krigsfremstødet? Formanden for NATO's militærkomité, admiral Rob Bauer, kom ud med de store overskrifter i tabloidavisen {Bildzeitung}: "Vi har 36 timer til at forberede os. Alle bør skaffe sig batterier og vand, for hvis der kommer et russisk angreb i Europa, er de første 36 timer afgørende." Folk bliver drevet ind i en frygtreaktion; overalt taler de om den kommende krig med Rusland om to år eller 18 måneder, om fem år, men under alle omstændigheder, som om det er sikkert, at den kommer.

Det skaber en fare for en "selvopfyldende profeti" – hvis man bliver ved med at gøre det, er jeg bange for, at konflikten vil finde sted. Men det er en komplet orkestrering, og jeg må virkelig sige, til befolkningen: Der er så mange grunde til at demonstrere, til at støtte landmændene, fordi de producerer den mad, der er eksistensen for alle. Folk bør støtte landmændene! Der er grund til at demonstrere mod nedskæringen af alle sociale programmer, mod manglen på infrastruktur, mod manglen på reparationer af skoler; der er mange, mange grunde til at demonstrere.

Men at falde for denne falske operation viser virkelig, at befolkningen skal være en lille smule klogere, og jeg tror, at den tyske befolkning lige nu – jeg talte med nogle mennesker, der deltog i den falske demonstration, og de sagde, at de virkelig ikke var der for at protestere mod AfD, fordi AfD ikke siger meget andet end Scholz og CDU, så det er et komplet luftkastel! Men folk var der, fordi de er vrede, og de ville vide, hvad de andre folk er vrede over.

Det ville jeg bare sige, og jeg synes, det er rigtig godt, at mange amerikanske landmænd i dette tilfælde allerede har sendt støttetelegrammer til de tyske landmænd, og jeg håber, at det vil blive flere og flere. Nu er der også annonceret landsdækkende demonstrationer i Italien, Spanien, Frankrig,

Holland, så det spreder sig helt sikkert, og landmændene i Tyskland har sagt, at de ikke vil stoppe, før regeringen går med til deres krav.

SCHLANGER: Helga, vi har et par spørgsmål om konfrontationen, eller den forestående konfrontation, om man vil, med Rusland. Fra London har vi et spørgsmål: "Med det kommende valg i Rusland i marts, er det så ikke sandsynligt, at Vesten vil lancere en slags falsk flag-provokation for at destabilisere Rusland som en del af en Maidan-agtig farverevolution for at lave et regimeskifte mod Putin?" Og vi har et spørgsmål fra Beograd, hvor personen skriver, at "der er bevægelser i retning af en farvet revolution mod Vučić-regeringen i Serbien. Er det sandsynligt, at noget lignende vil blive lanceret mod Putin?"

ZEPP-LAROUICHE: Der er grund til at være bekymret for det, for der er en organisation, der hedder "Free Nations of Post-Russia Forum", og de har allerede arrangeret en masse konferencer i USA, i Philadelphia, i Washington og andre steder. Og de promoverer opdelingen af Rusland i 40 forskellige enheder. De har tilsyneladende også nogle folk på jorden i Rusland, som har udført sabotage, som de kalder "frihedskæmpere" eller noget i den stil. Så der er grund til at være bekymret, men jeg tror ikke, det vil lykkes, for jeg tror, at størstedelen af den russiske befolkning støtter det, Putin gør, og den nuværende regering.

Desuden er det altid meget svært at få et fuldstændigt indblik i et andet land; man kan kun gå ud fra visse forudsætninger. Og når jeg ser på det store billede, den strategiske situation, og hvordan for eksempel landene i det Globale Syd forholder sig ikke bare til Kina, men også til Rusland, så tror jeg, at de har valgt den side, hvor de tror, at de kan få en bedre aftale, et bedre venskab og et bedre samarbejde. Jeg tror, at det virkelige spil er det store spil, du ved, det er ikke kun i Rusland og det kommende valg, men jeg tænker, at det er spørgsmålet om, hvorvidt kræfterne i verden kan arbejde

sammen hurtigt nok til at bringe os fredeligt ind i en ny æra? For vi sidder på en komplet krudttønde. {Bulletin of the Atomic Scientists} har lige nulstillet dommedagsuret igen, hvilket de gør hvert år i januar, og de lod det stå på 90 sekunder i midnat. Faren er virkelig stor, så jeg kan ikke helt udelukke muligheden for, at noget sådant kan ske, men jeg tvivler meget på, at det vil lykkes.

SCHLANGER: Helga, vi har et par spørgsmål mere. Der er et fra Dalia i Storbritannien, som spørger: "Mens USA og Storbritannien optrapper krigene i Ukraine, Gaza og nu ved Det Røde Hav, ser det ud til, at de forventer, at EU bakker dem op, samler stumperne op og betaler regningen. Er du enig? Hvad er EU's politik på disse områder?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg er overbevist om, at EU ikke repræsenterer sine medlemslandes interesser, det er helt sikkert. Jeg tror, at nu hvor Trump har vundet primærvalget i New Hampshire, er han foran Nikki Haley. Hun har ikke givet op endnu, men det er meget sandsynligt, at donorerne, pengemændene bag Nikki Haley, vil stoppe med at investere i et fejlslagent projekt, så Trump kan meget vel blive den næste præsident. Der er udbredt panik blandt den vestlige elite i Europa over, at USA vil stoppe med at støtte Ukraine – det kan ske længe før valgdagen – og så vil Europa komme til at betale for alle de skader, der er sket. Dette er en stor, stor, stor byrde, og det samme gælder selvfølgelig, hvis Europa bliver involveret i konflikten i Sydvestasien. Det kan kun forværre problemet.

Problemet er, at vi kun har begyndelsen på bevægelser i Europa, der kæmper for medlemslandenes interesser. Det er klart, at jo mere folk begynder at tænke over, at det vigtigste spørgsmål lige nu er, at vi gør noget for at bevare verdensfreden: For hvis der kommer en atomkrig, vil alt være tabt! Du ved, hvis der er en atomkrig, vil der være en atomvinter bagefter, der vil ikke være noget liv tilbage på planeten, og der vil ikke være nogen historikere tilbage til at undersøge, hvem der var skyldig i det, der skete. Og det er

min største frygt, for jeg tror, vi er meget tæt på det.

Enhver ekspert, der tænker klart og ser, at den nuværende generation af politikere leger med ting, som tidligere generationer var ekstremt opmærksomme på faren ved; de udarbejdede alle mulige traktater, nedrustningsforhandlinger – de var opmærksomme. Men den nuværende generation af politikere, når de går ud og brøler ind i et rum: "Ruiner Rusland! De har ingen viden om historien, om den strategiske situation, og de bekymrer sig heller ikke om andet end deres små egoer. Og det er efter min mening den største fare. Så vi har brug for en masse veluddannede, tænkende borgere, der begynder at blive aktive. For hvis vi havde et stort antal mennesker, der var uddannede, som var uddannede inden for militær, økonomi, kultur og diplomati, ville dette ikke kunne ske.

SCHLANGER: Helga, jeg har et sidste spørgsmål til dig, fra David, som går tilbage til det, du sagde tidligere om Leibniz. Og han spørger: "Var Leibniz ansvarlig for sproget i forfatningen og uafhængighedserklæringen i USA?" og han sagde: "Der henvises ofte til John Locke. Hvad er Leibniz' rolle?"

ZEPP-LAROCHE: Det var helt klart Leibniz, ikke Locke, der havde indflydelse på Uafhængighedserklæringen og selvfølgelig forfatningen, fordi Benjamin Franklin for eksempel havde omfattende netværk i Europa, som formidlede denne indflydelse. Og selve sproget i Uafhængighedserklæringen om "umistelige rettigheder til liv, frihed og stræben efter lykke" er Leibniz! Det er ikke "ejendom", det er Locke.

Leibniz var en smuk sjæl, som var dybt kultiveret. Han havde en vision om, hvordan nationer på forskellige kontinenter kunne leve fredeligt sammen, og Leibniz' indflydelse bør genoplives: Både i USA og i Eurasien, fordi han havde en meget, meget avanceret opfattelse af, hvordan lande kunne arbejde sammen til gavn for alle.

SCHLANGER: Og selvfølgelig John Locke, som var interesseret i fordelene for købmændene i City of London, som lige var begyndt at [lydtab]...

Tak, fordi du deltog. Vi er tilbage i næste uge. Har du nogle afskedsord til folk?

ZEPP-LAROUICHE: Gør noget sammen med os! Det er ikke tid til at sidde på sidelinjen, for det er en tid, hvor modige handlinger fra enkeltpersoner, der arbejder sammen om en god plan, faktisk kan ændre historien til det bedre.